

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/261/2018
Identifikačné číslo spisu:	5815204968
Dátum vydania rozhodnutia:	29.06.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Janka Cisárová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:5815204968.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu L. I. Š., správcu konkurznej podstaty úpadcu T. Š. - AVANT PLUS, v konkurze, s miestom podnikania v A., W. XX/XX, IČO: 33 789 169, zastúpeného JUDr. Jozefom Polákom, advokátom so sídlom v Dolnom Kubíne, Aleja Slobody 1890/50, proti žalovaným 1/ I. Y. P., nar. XX.X.XXXX, bývajúcej v A., W. XX/XX, 2/ OVP ORAVA, s.r.o., so sídlom v Trstenej, Oravická 617/20, IČO: 31 608 957, 3/ F. B., nar. X.X.XXXX, bývajúcemu v U. XXX, žalovaní 1/ až 3/ zastúpení JUDr. Petrom Věvurkom, advokátom so sídlom v Námestove, Mieru 312/13, o zaplatenie 16 500 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 7 C 232/2015, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 26. apríla 2018 sp. zn. 9 Co 312/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaní 1/ až 3/ majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Námestovo (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 29. marca 2017 č. k. 7 C 232/2015-72 žalobu zamietol; žalobcu zaviazal k povinnosti nahradiť žalovaným 1/ až 3/ trovy konania v plnej výške vyčíslenej v uznesení, vydanom po právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že v posudzovanom prípade sa žalobca voči žalovaným 1/ až 3/ domáhal zaplatenia 16 500 eur s príslušenstvom z titulu náhrady škody na tom skutkovom základe, že žalovaná 1/ napriek tomu, že bola len spoluvlastníčkou nehnuteľností, špecifikovaných v žalobe, ktoré nadobudli počas manželstva spoločne s úpadcom, bez súhlasu úpadcu uzatvorila záložnú zmluvu, ktorou zriadila záložné právo na nehnuteľnosti v prospech žalovaného 2/ a I.. T. P., ktorými zabezpečila ich fiktívne pohľadávky a žalovaný 3/ v rámci realizácie záložného práva bol zaevidovaný ako vlastník týchto nehnuteľností, ktorý na základe zmluvy o nájme prenechal nehnuteľnosti do užívania žalovanému 2/, ktorý nehnuteľnosti využíva na podnikateľské účely a úpadcu ako vlastníka pozemkov z ich užívania vylúčil. Výkonaným dokazovaním mal za preukázané, že nehnuteľnosti vo vzťahu ku ktorým sa žalobca domáha náhrady škody neboli zahrnuté do súpisu majetku, ktorý podlieha konkurzu a na podklade uvedeného vyvodil, že žalobca nepreukázal svoje oprávnenie na podanie žaloby. Akceptoval aj argument

žalovaných o tom, že žalobca svoje tvrdenia o neplatnosti záložnej a poťažne nájomnej zmluvy z dôvodu, že boli realizované bez súhlasu úpadcu ako vlastníka nepreukázal. Svoje tvrdenie, že bol spoluvlastníkom predmetných nehnuteľností podľa súdu prvej inštancie žiadnymi dôkazmi nepreukázal. Uviedol, že pokiaľ bola žalovaná 1/ na základe kúpnych a zámenných zmlúv z rokov 2006 a 2007 zapísaná do katastra nehnuteľností ako výlučná vlastníčka pozemkov, vo vzťahu ku ktorým sa žalobca domáha náhrady škody (čo žalobca nepoprel), táto skutočnosť zakladala dôkazné bremeno žalobcu vyvrátiť skutočnosti vyplývajúce zo zápisu v katastri nehnuteľností a preukázať, že práve úpadca bol vlastníkom, resp. spoluvlastníkom predmetných nehnuteľností. Vzhľadom na to konštatoval, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne ním tvrdených skutočností a preto žalobu zamietol.

2. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 26. apríla 2018 sp. zn. 9 Co 312/2017 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil; žalovaným priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v plnom rozsahu. Podľa odvolacieho súdu nebol splnený jeden zo základných predpokladov pre priznanie nároku na náhradu škody vo forme ušlého zisku, a to preukázanie, že reálne na strane žalobcu k ušlému zisku došlo. V tejto súvislosti uviedol, že ustanovenie § 442 ods. 1 OZ upravujúce rozsah náhrady škody na majetku ustanovuje, že sa uhrádza skutočná škoda, a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), ktorého sa v konaní žalobca domáha. Ušlým ziskom je ušlý majetkový prospech spočívajúci v nenastalom zväčšení (rozmnžení) majetku poškodeného, predstavujúci sumu, ktorú by v predmetnom období za normálnych okolností poškodený reálne získal, čomu bolo zabránené protiprávnym konaním škodcu, teda musí sa konkrétne preukázať, o aký reálne dosiahnuteľný (nie hypotetický) prospech prišiel. Žalobca v priebehu prvoinštančného, ani odvolacieho konania ani len netvrdil, nieto preukazoval, že by mal úpadca reálnu ponuku, z ktorej by vyplývalo dosiahnutie takéhoto zisku (z prenájmu nehnuteľností), keď tvrdil a preukazoval len výšku nájmu, ktorý pri podobných pozemkoch v danej lokalite poberala iná spoločnosť. Mal za to, že neexistuje ani ďalší predpoklad, a to príčinná súvislosť medzi nepreukázaným ušlým ziskom a údajným protiprávnym konaním žalovaných, keďže tvrdenia žalobcu o absolútnej neplatnosti zmlúv o pôžičke a z tohto dôvodu aj následných uznaní záväzkov a súhlasov s exekúciou zostali v pozícii žiadnym dôkazom nepreukázaných domnienok, ktoré sú navyše v rozpore so stranou žalovaných predloženými listinnými dôkazmi. Vzhľadom k uvedenému bolo posudzovanie tvrdenia žalobcu o relatívnej neplatnosti záložných zmlúv, zmluvy o preveze nehnuteľností (vzhľadom na to, že sa jednalo o majetok nadobudnutý za manželstva a tvoriaci podľa § 143 ods. 1 OZ masu BSM, na nakladanie s ktorým potrebovala žalovaná 1/ podľa § 145 ods. 1 jeho súhlas) pre rozhodnutie o veci nadbytočné. K tvrdeniu žalobcu o tom, že pre vydanie rozsudku neboli splnené procesné podmienky v zmysle ustanovenia § 57 CSP uviedol, že žalobcovi bola odňatá možnosť konať pred súdom len pre časť konania a do tej miery, že neskôr mohol uplatniť svoj vplyv na výsledok konania, čo aj vykonal podaním odvolania; o námietke zaujatosti bolo rozhodnuté v rámci odvolacieho konania. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzuje z ustanovenia § 420 písm. e/ a f/ CSP a z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ CSP.

3.1. Na odôvodnenie dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. e/ CSP uviedol, že súd prvej inštancie nemohol vydať rozhodnutie vo veci samej pred rozhodnutím o námietke zaujatosti. V tejto súvislosti uviedol, že prostredníctvom svojho právneho zástupcu elektronickým podaním zaslaným na oficiálnu adresu podateľne Okresného súdu Námestovo OSNO@justice.sk podal súdu písomné podanie - námietku zaujatosti vec prejednávajúceho sudcu JUDr. Miriam Srogončíkovej, ktorá obsahovala všetky podstatné náležitosti, správa bola súdu riadne doručená o 8:46 hod., teda preukázateľne pred vyhlásením rozhodnutia vo veci samej. Hoc uvedené pochybenie namietal v odvolaní, odvolací súd na túto vadu neprihliadol, o námietke rozhodol a vec prejednávajúcu sudkyňu nevylúčil z prejednávania a rozhodovania veci. Záver o tom, že sudkyňa súdu prvej inštancie nie je zaujatá, resp. že žalobca nepreukázal žiaden dôvod jej zaujatosti považoval za nesprávny. Vo svetle ďalších zistených skutočností svoju argumentáciu v tomto doplnil v dovolaní a uviedol, že menovaná sudkyňa v rokoch 1998-1999 pracovala v spoločnosti OVP Orava, s.r.o. ako právnik, v období rokov 1999-2000 ako exekútorská koncipientka pre súdneho exekútora JUDr. Jaroslava Kabáča, ktorý začal či už na základe návrhu I.. T. P. alebo OVP Orava, s.r.o. výkon nezákonných exekúcií na nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom žaloby.

Má teda preukázateľne pozitívny vzťah k otcovi žalovanej 1/ I.. T. P., ako aj žalovanému 2/ a jeho štatutárnemu zástupcovi, ktorý bol jej prvým zamestnávateľom nakoľko s menovanými osobami a rodinnými príslušníkmi musela prísť do kontaktu, čím je daný vzťah menovanej sudkyne k predmetnej veci, resp. jej záujem na výsledku sporu. Uvedené skutočnosti v ich vzájomných súvislostiach preukazujú, že v konaní nebola nestranná a nekonala v súlade s požiadavkou rovnosti strán sporu.

3.2. K dovolaciemu dôvodu podľa § 420 písm. f/ CSP v podstatnom zopakoval svoju argumentáciu z odvolania a vyjadril nespokojnosť s výsledkom konania. Namietal skutkový stav a právne posúdenie.

3.3. Za nesprávny považuje žalobca aj právny záver odvolacieho súdu a súdu prvej inštancie o tom, že žalobca nepreukázal predpoklady pre vznik zodpovednosti žalovaných za škodu, keď nepreukázal vznik škody. Podľa dovolateľa uvedený záver je v rozpore s ustálenou rozhodovacou činnosťou dovolacieho súdu a Ústavného súdu SR, čo napĺňa dôvody dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. Závery súdov nižšieho stupňa sú v rozpore s obsahom právnej vety zhodnotenia Najvyššieho súdu ČSSR sp. zn. Cpj 86/1971, R 42/1972 a teóriou adekvátnej príčinnej súvislosti, ktorá je ustálená v rozhodovacej činnosti dovolacieho súdu, a tiež právnou vetou uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 184/2010. Uviedol, že v súdenom prípade súdy nesprávne riešili otázku príčinnej súvislosti a náhrady za neužívanie spoločnej veci v rozsahu svojho spoluvlastníckeho podielu, pretože nebyť protiprávneho úkonu žalovanej 1/, ktorá bez súhlasu bývalého manžela v čase, keď ich bezpodielové spoluvlastníctvo manželov zaniklo ale nebolo vyporiadané zaťažila predmetné nehnuteľnosti, úpadca by mohol brať úžitky pripadajúce na jeho zákonný spoluvlastnícky podiel. Vyčítal odvolaciemu súdu, že neuskutočnil výklad ustanovení Občianskeho zákonníka a zákona o konkurze v súlade s judikatúrou dovolacieho súdu, nevzal do úvahy aspekt danej veci, rozsudok označil za nezákonný, arbitrárny a zmätočný.

3.4. Žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

4. Žalovaní vo vyjadrení k dovolaniu navrhli dovolanie zamietnuť, majú za to, že toto nie je dôvodné. Podľa ich názoru spočíva napadnutý rozsudok odvolacieho súdu na vecne správnych skutkových a právnych záveroch.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie rozhodnutia (§ 451 ods. 3 CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 ods. 1 CSP.

7. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonala za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. Dovolateľ vyvodzuje prípustnosť podaného dovolania z § 420 písm. e/ CSP; tvrdí, že rozhodoval vylúčený sudca.

9.1. Otázku (ne)vylúčenia sudcu z prejednávania a rozhodovania sporu je dovolací súd oprávnený posúdiť samostatne, nezávisle od (ne)existencie rozhodnutia nadriadeného súdu (R 59/1997). Charakteristiku pomeru významného v zmysle § 49 CSP vyložil najvyšší súd napríklad v rozhodnutiach, sp. zn. 3 Cdo 38/2019, 4 Cdo 18/2019, 4 Cdo 172/2017, v ktorých uviedol, že dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti (2 Cdo 301/2018, 7 Cdo 206/2018).

9.2. Dovolateľ namieta, že v danom prípade rozhodol vylúčený sudca. Ním tvrdenú zmatečnosť vyvodzuje z toho, že sudca o ktorého vylúčenie ide námietku zaujatosti napriek tomu, že obsahovala všetky podstatné náležitosti nepredložil včas na rozhodnutie nadriadenému súdu a rozhodol vo veci samej. Túto skutočnosť namietol tiež v rámci opravného prostriedku - odvolania proti rozsudku vo veci samej.

9.3. Dovolací súd k uvedenému považuje za potrebné dodať, že samotné rozhodnutie o vylúčení (nevylúčení) konajúceho sudcu nepodlieha ochrane poskytovanej čl. 6 Dohovoru. Ide totiž o právo procesné, ktoré samo osebe nie je sporom o práva a záväzky občianskoprávneho charakteru. Iná je však otázka, či vo veci samej rozhodol nezávislý súd. Táto skutočnosť o režimu ustanovenia čl.6 Dohovoru podlieha, to je však možné posúdiť až v spojení s konaním a rozhodovaním vo veci. V súvislosti s postupom sudcu, ktorého prejednávanie bolo namietané, a ktorý vec nepredložil na rozhodnutie o námietke zaujatosti v domnení, že o rovnakých dôvodoch námietky zaujatosti už nadriadený súd rozhodol, resp. nemal o jej podaní vedomosť, treba poznamenať, že proti takémuto postupu sudcu nie je možná procesná ochrana v štádiu prejednávania veci, dotknutá strana môže túto skutočnosť namietat' v rámci opravného prostriedku. Podľa doterajšej judikatúry súdov v rozhodnutí súdu vo veci samej, je možné namietat' aj zaujatosť sudcu, ktorý vo veci samej rozhodol.

9.4. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd konštatuje, že dovolateľom namietanú okolnosť nemožno považovať za dôvod opodstatňujúci záver, že v konaní došlo k procesnej vade zmatečnosti v zmysle § 420 písm. e/ CSP. Žalobca svoj vplyv na výsledok konania uplatnil podaním odvolania s rovnakou námietkou; odvolací súd sa s touto námietkou riadne vysporiadal a rozhodol o námietke zaujatosti namietanej sudkyne JUDr. Miriam Srogončíkovej. Treba zároveň dodať, že namietanú vadu nezakladá ani dodatočné uvedenie námietok, a to ani vtedy, ak by námietky zaujatosti boli dôvodné. K neskôr uvedeným dôvodom (po uplynutí 7 dní) súd neprihliada (§ 53 ods. 1 CSP).

10. Žalobca v dovolaní tvrdí, že jeho dovolanie je prípustné tiež podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP.

10.1. Najvyšší súd vo viacerých rozhodnutiach (1 Cdo 64/2019, 2 Cdo 301/2018, 3 Cdo 258/2019, 4 Cdo 75/2019, 7 Cdo 121/2018, 8 Cdo 175/2018) uviedol, že podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom, (avšak) z práva na spravodlivé súdne konanie nevyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán, ktoré nemajú význam pre rozhodnutie.

10.2. V ďalších rozhodnutiach podal najvyšší súd charakteristiku procesne nesprávneho procesného postupu súdu (R 129/1999 a 1 Cdo 202/2017, 2 Cdo 162/2017, 3 Cdo 22/2018, 4 Cdo 87/2017, 5 Cdo 112/2018, 7 Cdo 202/2017, 8 Cdo 85/2018) tak, že sa ním rozumie faktická činnosť alebo nečinnosť súdu (procedúra prejednávania veci), ktorá predchádza vydaniu konečného rozhodnutia a účastníkovi konania (strane sporu) znemožňuje realizáciu jeho procesných oprávnení a marí mu možnosť jeho aktívnej účasti na konaní.

10.3. Pre úplnosť treba dodať, že najvyšší súd konštantne zastáva názor, podľa ktorého prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP nezakladá nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom (R 24/2017, 1 Cdo 202/2017, 2 Cdo 101/2017, 3 Cdo 94/2017, 4 Cdo 47/2017, 5 Cdo 145/2016, 7 Cdo 113/2017, 8 Cdo 76/2018). Vadu konania v zmysle tohto ustanovenia nezakladá ani nedostatočné zistenie skutkového (skutočného) stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (1 Cdo 41/2017, 2 Cdo 232/2017, 3 Cdo 26/2017, 4 Cdo 56/2017, 5 Cdo 90/2017, 7 Cdo 11/2017, 8 Cdo 187/2017).

11. V danom prípade pri posudzovaní dovolania podľa jeho obsahu (§ 124 ods. 1 CSP) je zrejmé, že žalobca odvolaciemu súdu nevytkol žiadne konkrétne nedostatky v jeho procesnom postupe (napríklad v dokazovaní, doručovaní alebo predvolávaní na pojednávanie). Nevysvetlil ani, čím mu - z hľadiska

procedúry prejednávania sporu - odvolací súd znemožnil realizáciu jeho procesných oprávnení strany sporu a zasiahol do práva na spravodlivý proces. Žalobca v rozpore so zmyslom a účelom ustanovenia § 420 písm. f/ CSP (a tiež vyššie uvedeným výkladom dovolacieho súdu) pod pojem „procesný postup“ podriaďuje samo meritorne rozhodnutie odvolacieho súdu, jeho právne úvahy a spôsob riešenia právnych otázok. Žalobca nepodrobuje kritike procedúru prejednávania veci a iba polemizuje s právnymi závermi odvolacieho súdu, ktoré považuje za nesprávne. Podľa aktuálnej judikatúry najvyššieho súdu ale nesprávne právne posúdenie veci, na ktorom spočíva dovolaním napadnutý rozsudok, nezakladá procesnú vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP (R 24/2017 a tiež rozhodnutia 1 Cdo 202/2017, 2 Cdo 101/2017, 3 Cdo 94/2017, 5 Cdo 145/2016, 7 Cdo 113/2017).

12. Pre prípad, že žalobca vytýka odvolaciemu súdu nedostatky v procese obstarávania skutkových podkladov pre rozhodnutie, najvyšší súd pripomína, že (ani prípadné) nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu nie je v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu považované za vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP (1 Cdo 41/2017, 2 Cdo 232/2017, 3 Cdo 26/2017, 4 Cdo 56/2017, 5 Cdo 90/2017, 7 Cdo 1/2017, 8 Cdo 187/2017). Súlad tohto právneho názoru s Ústavou Slovenskej republiky posudzoval Ústavný súd Slovenskej republiky napríklad v uznesení sp. zn. II. ÚS 465/2017, nedospel však k záveru o jeho ústavnej neudržateľnosti.

13. Žalobca napokon zastáva názor, že jeho dovolanie je prípustné tiež podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

13.1. Prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP nezakladá samo tvrdenie dovolateľa, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu; určujúcim je až záver (zistenie) dovolacieho súdu, že k tvrdenému odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe skutočne došlo. Dovolací súd preto pristúpil k posúdeniu opodstatnenosti tvrdenia žalobcu o prípustnosti jeho dovolania v zmysle tohto ustanovenia.

13.2. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku hmotnoprávnu alebo procesnoprávnu (nie skutkovú), na vyriešení ktorej spočívalo napadnuté rozhodnutie. Právna otázka musí byť označená v dovolaní spôsobom jasným, určitým a zrozumiteľným. Dovolateľ musí uviesť, v čom spočíva nesprávnosť jej riešenia a ako mala byť správne riešená. Pre právnu otázku, ktorú má na mysli § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, je charakteristický „odklon“ jej riešenia, ktorý zvolil odvolací súd, od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Ide tu teda o situáciu, v ktorej sa už rozhodovanie senátov dovolacieho súdu ustálilo na určitom riešení právnej otázky, odvolací súd sa však svojím rozhodnutím odklonil od „ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu“ (3 Cdo 56/2018, 3 Cdo 146/2017, 3 Cdo 30/2018). V dovolaní, prípustnosť ktorého je vyvodzovaná z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, musí dovolateľ špecifikovať ním tvrdený odklon od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu bližšou konkretizáciou rozhodnutia (rozhodnutí) dovolacieho súdu, ktoré napĺňa pojem ustálená prax dovolacieho súdu (4 Cdo 95/2017, 6 Cdo 27/2017, 6 Cdo 35/2017, 7 Cdo 7/2018, 8 Cdo 50/2017).

13.3. Treba dodať, že sama polemika dovolateľa s právnymi závermi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo len kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu niektorého problému, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v ustanovení § 421 ods. 1 písm. a/ CSP (1 Cdo 36/2017, 2 Cdo 5/2017, 3 Cdo 28/2017, 4 Cdo 235/2016, 5 Cdo 87/2017, 7 Cdo 7/2018, 8 Cdo 159/2017). Pokiaľ dovolateľ v dovolaní nevymedzí právnu otázku a neoznačí ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa podľa jeho názoru odvolací súd odklonil, dovolací súd nemôže svoje rozhodnutie založiť na domnienkach (predpokladoch) o tom, ktorú otázku a ktorý judikát, stanovisko alebo rozhodnutie dovolacieho súdu mal dovolateľ na mysli; v opačnom prípade by jeho rozhodnutie mohlo minúť zákonom určený cieľ (1 Cdo 3/2017, 3 Cdo 28/2017, 4 Cdo 95/2017). V prípade absencie vymedzenia právnej otázky a nekonkretizovania podstaty odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu nemôže najvyšší súd pristúpiť k posudzovaniu všetkých

procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešili prvoinštančný a odvolací súd; v opačnom prípade by uskutočnil procesne neprípustný bezbrehý dovolací prieskum (1 Cdo 23/2017, 2 Cdo 28/2017, 3 Cdo 223/2017, 8 Cdo 136/2017) priechiaci sa nielen (všeobecne) novej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v CSP, ale aj (konkrétne) cieľu sledovanému ustanovením § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. K tomu pozri aj Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. BECK, str. 1382.

13.4. V danom prípade dovolateľ uviedol rad nesprávností, ktorých sa - podľa jeho názoru - dopustil odvolací súd, nevymedzil však jasným a určitým spôsobom právnu otázku, o relevancii ktorej v zmysle § 421 ods. 1 písm. a/ CSP je presvedčený.

14. Z vyššie uvedených dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že prípustnosť dovolania žalobcu nevyplýva z § 420 CSP, ale ani z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP.

15. Najvyšší súd odmietol dovolanie žalobcu podľa § 447 písm. c/ CSP (v časti, v ktorej namietal existenciu procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. e/ a f/ CSP) a vo zvyšku podľa § 447 písm. f/ CSP.

16. Najvyšší súd rozhodnutie o trovách dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

17. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.